

THASCII CÆCILII CYPRIANI

EPISCOPI CARTHAGINENSIS ET MARTYRIS

OPERUM PARS II.

OPUSCULA.

LIBER DE HABITU VIRGINUM.

LIBER DE LAPSI.

LIBER DE UNITATE ECCLESIAE.

LIBER DE ORATIONE DOMINICA.

AD DEMETRIANUM.

DE IDOLORUM VANITATE.

DE MORTALITATE.

DE OPERE ET ELEEMOSYNIS

DE BONO PATIENTIAE.

DE ZELO ET LIVORE.

AD FORTUNATUM, DE EXHORTATIONE
MARTYRII.

AD QUIRINUM, TESTIMONIA CONTRA
JUDÆOS, LIBRI III.

LIBER DE HABITU VIRGINUM.

ARGUMENTUM. — Pontius in vita D. Cypriani paucis A
hujus libri argumentum complectitur : « Quis, - inquit,
virgines ad congruentem pudicitiae disciplinam et ha-
bitum sanctimonia dignum, velut frænis quibusdam
lectionis Dominicæ coerceret? Primum, ut paulo fusiis
argumentum explicem, disciplinæ encomium celebrat,
et ejus utilitatem Scripturis comprobat, deinde, glo-
riam, decus et merita virginitatis, et earum quæ vir-
ginitatem sanam Christo voraverant et dicaverant prose-
cunt, continentiam non in sola carnis integritate, sed
et in cultus et ornatus honore docet consistere : neque
vero divitiis superflua cultus curam excusare apud
eas quæ jam saeculo renuntiaverant; quin potius,
cum moderandum justo fine cultum præscribat nup-
tis fœminis Apostoli, multo id magis observare virgi-
nem oportere; etsi itaque locupletes sint, cogiture B
debet utendum quidem divitiis, sed ad bonas artes,
ad illa quæ præcepit Deus, expendendas nempe in
panperas. Post hec, ornatiorum ac restivum insi-

gnia prostitutis potius feminis convenire quam vir-
ginibus, docet ex Apoc.; ex Isaïæ quoque in cap.
quam Deum offendit tam varia, tam sumptuosa muliebria ornamenta deducit. Atque adeo, a superfluo or-
natu ad suorum diversa genera transitum faciens,
non virginibus dumtaxat, sed et nuptis illa prorsus
interdicit, utpote quæ impune laturæ non sint, quod
facturam Dei reformare, transfigurare et adulterare
nitantur. Porro etiam illa virginibus interdicit quæ
negligentia in usum vénérant, tum nuptiis ne inter-
sint, tum ut promiscuas balneas non adeant. Brevi
denique epilogo, quid boni contineat continentiae vir-
tus, quove malo careat, tribus, quod aiunt, verbis
prosecutus, librum hoc epiphonemate concludit :
« Durate fortiter, spiritualiter pergit, pervenite feliciter;
tantum mementote tunc nostri cum incipiet in vobis
virginitas honorari. » **PAMELIUS.**

1. Disciplina custos spei, retinaculum fidei, dux

STEPII. BALUZII NOTÆ.

* Antea legebatur *De disciplina et habitu Virginum*. Coactus sum mutare propter anctoritatem veterum exemplarum, in primis vero Seguieriani, omnium antiquissimi, et quia eo modo librum istum citat sanctus Augustinus, lib. iv de *Doctrina Christiana*, cap. 21. De illo ita scribit Hieronymus in Epistola ad Eustochium de Custodia Virginitatis : *Legas Tertullianum ad amicum philosophum et de Virginitate alios libellos et beati Cypriani volumen egregium*. Idem in Epistola ad Demetriadem de Virginitate servanda : *Certe et beatus Cyprianus egregium de Virginitate volumen edidit. Quae eriam reperiuntur in Epistola 79 Hildeberti. Haec nostra mutationem in titulo istius libri confirmari posse puto auctoritate Cassiani, qui libros quos editi de Institutione Monachorum vocavit de *Habitu Mo-**

nachorum. Sic enim legitur in codice Corbeiensi : *Incepit liber primus de Habitū Monachorūm*. Et in fine : *De Habitū Monachorūm liber primus explicit*. Sie etiam in codice 782 bibliothecæ Colbertinæ. Immo in editione Antuerpiensi Christophori Plantini legitur in initio : *Liber primus de Habitū Monachi*. Exstat insignis liber sancti Joannis Chrysostomi de *Virginitate*.

1.—*Disciplina custos spei*. T. Livius, lib. xxxiv *Disciplina custos infirmitatis*. Cyprianus in Epistola ad *Donatum*, pag. 2, *Timor innocentiae custos*. Cicero in *Oratione in L. Calpurnium Pisone* : *Vetus illa magistra pudoris et modestiae severitas censoria*. Apuleius, lib. ix *Metamorphoseon* : *Inimica fidei, hostis pudicitia*. Pulchra pudicitiae commendatio exstat apud Ludovicum Caëlium Rhodiginum, lib. vii, cap. 27.

itineris salutaris, fomes ac nutrimentum bonæ indo-
lis, magistra virtutis, facit in Christo manere semper
ac jugiter Deo vivere et ad promissa ^a cœlestia et ad
divina præmia pervenire. Hanc et sectari salubre est,
et aversari ac negligere lethale. In Psalmis loquitur
Spiritus sanctus ^b: *Contiuete disciplinam, ne forte
irascatur Dominus, et pereatis a via recta, cum exar-
scit cito ira ejus super vos* (*Psal. ii, 12*). Et iterum :
*Peccatori autem dixit Deus. Ad quid exponis justifica-
tiones meas, et assumis testamentum meum per os tuum?*
*Tu autem odisti disciplinam et abjecisti sermones meos
retro* ^c (*Psal. xlix, 16, 17*). Et denuo legimus : *Dis-
ciplinam qui abicit, infelix est* (*Sap. iii, 11*). Et de Sal-
omonie mandata Sapientiae monentis accepimus : *Fili,
ne neglexeris disciplinam Domini, nec defeceris ab eo
correptus; quem enim diligit Deus corripit* ^d (*Prov. iii,
11, 12*). Si autem Deus quem diligit corripit et
ad hoc corripit ut emendet, fratres quoque, et maxime
sacerdotes, non oderunt sed diligunt eos quos corripiunt
ut emendent. quando et Deus per Hieremiam ante-
prædicterit et tempora nostra significaverit dicens :
*Et dabo vobis pastores secundum cor meum, et pascent
vos pascentes cum disciplina* (*Hier. viii, 15*).

II. Quod si in Scripturis sanctis frequenter et ubi-
que disciplina præcipitur, et fundamentum omne re-
ligionis ac fidei de observatione ac timore profiscitur,

LECTIONES VARIANTES.

^a Semper et ad promissa Ar. NC. 1. Bod. 2. Ebor.
Lam. Var. 3. MR. 2.

^b Sanctus, dicens Ver.

^c De via Bod. 1.

^d Via justa Lam. Ebor. NC. 2. Corb. Thu.

^e In brevi Vat. 2.

^f Ut quid Vel. Innom. Voss. 1. Bod. 1. Thu. Foss.

^g Retrorsum Pem. Bod. 4. Post sc NC. 2.

A quid cupidius appetere, quid magis velle ac tenere
nos convenit, quam ut, radiebus fortius fixis, et domi-
ciliis nostris super petram robusta mole solidatis,
inconcessi ad procellas et turbines sæculi stemus, ut
ad Dei munera per divina præcepta veniamus, con-
siderantes pariter ac scientes quod templa Dei sint
membra nostra, ab omni siccæ contagionis antiqua
lavae vitalis ⁱ sanctificatione purgata, nec violari ea
aut pollui fas sit, quando qui violat et ipse violetur.
Eorum nos templorum cultores et antistites sumus.
Serviamus illi enjus esse jam cœpinus. Paulus in
Epistolis suis dicit i quibus nos ad curricula viven-
di per divina magisteria formavit : *Non estis vestri.*
Empti enim estis pretio magno ^k. *Clarificate* ^l et por-
te Deum in corpore vestro (*i. Cor. vi, 19, 20*) Clari-
ficemus et portemus Deum puro et mundo corpore
et observatione meliore; et qui per sanguinem Christi
redempti ^m sumus, per omnia servitutis obsequia Re-
demptoris imperio pareamus, demusque operam ne
quid immundum et profanum templo Dei inferatur,
ne offensus sedem quam inhabitat derelinquat. Sos-
pitantis ⁿ Domini verba sunt et docentis, curantis pa-
riter et monentis : *Ecce, inquit, sanus factus es, jam
noli peccare, ne quid tibi deterius fiat* (*Joan. v, 14*). Dat
vivendi tenorem, dat innocentie legem, postquam
contulit sanitatem; nec habenis liberis et solutis va-

STEPH. BALUZH NOTÆ.

^a Aversari. Codex sancti Arnulphi et Beccensis
itemque editio Morellii habent *adversari*. Ita etiam
Thuanus et Fossatensis, ut recte annotatum est in
editione Anglicana.

A via recta. In codice sancti Arnulphi scriptum est
justa et supra lineam vel recta.

Ad quid exponis. Idem codex et Beccensis *Ut quid.*
Ita etiam editio Morelliana.

II.—Scripturis sanctis. In editione Erasmi et in iis
que postea secuti sunt additur consequenter tam ve-
teribus quam novis, quam additionem Rigaltius ait esse
superfluum. Sane non exstat in antiquis editionibus;
ilque verum esse amittat Pamphilus; sed tamen mo-
naco codicis manuscriptos eam habere. Ego vero tes-
tari possum me illam in tanto numero veterum exempla-
riorum cum quibus opera sancti Cypriani contul-
non reperisse nisi in uno recentiori sancti Victoris
Parisienis. Certe non exstat in Seguieriano neque in
Epistola Pelagii II ad episcopos Istræ, ubi hoc frag-
mentum refertur. Editio, prolecto que dictur Gravii
illam habet, sed minutiore charactere, et in margine
notatur ea verba alibi non haberi, id est alibi quam
in editione Erasmi, que emersit ante illam quæ die-
tut Gravii. Lombertus, qui gallice vertit opera sancti
Martyris, illam omisit in sua versione. Angli etiam
exponerunt.

Dei munera. Antea scriptum erat Christi munera.
Quæ sane lectio bona est. Verum quoniam editio Mo-
relliana et omnes libri veteres quos ego vidi, duobus
dumtaxat exceptis, legunt Dei munera, arbitratu sum
cedendum esse auctoritati tot veterum exemplarium,

^h Sic corripit Foss.

ⁱ Santalaris Ar. NC. 1. Ebor. Lam. MR. sic ad Donation.

^j Ponit et dicit Foss. Quibus nos successibus Voss., 3.

^k Empti estis magno Bod. 2, 4. NC. 1. Voss. 1, 2. Pem.

C Lant. Ebor. Ver. MR.

^l Glorificate Oxon.

^m Christi Domini nostri redempti Thu. Foss.

ⁿ Hospitalitis Bod. 4. Suscitantis Voss. 3.

praesertim cum infra in libro *adversus Demetrium*,
pag. 223, ita etiam scriptum sit. Et licet in libro *de
Unitate Ecclesiæ*, pag. 193, legatur Christi præmia, non
inde colligi potest in isto loco retinendam esse vocem
Christi, quamvis ea quoque lectio bona sit.

Quibus nos. In tribus antiquis codicibus legitur *qui-
bus nos successimus*. Sed verbum *successimus*, quod
certe non est hujus loci, deest in omnibus aliis.

Clarificate. Ita septuaginta libri veteres, et mox
clarificemus. Non monuissest me ita scripsisse, nisi
alia lectio, que habet *glorificate et glorificemus*, pra-
valuisset in omnibus editionibus, excepta Morelliana.
D Prætuli porro istam propter auctoritatem veterum
exemplarium, et quia ita loqui amat sanctus Cypri-
nius.

Mundo corpore. In libro Flori scriptum erat *mundo
pectore*.

Demusque operam. Haec desunt in codice sancti Ar-
nulphi.

Tenorem. Ita emendavimus ex hæc codicis Burgundi-
dici pro eo quod veteres editiones habent *morem*,
tredecim libri nostri et quinque Anglicani *timorem*.
Quo præjudicio freti Angli *timorem* posuerunt. Sed
ego eam lectionem puto esse falsissimam, eam vero
quam præfert codex Burgundicus verissimam. Con-
firmare illam videtur Plinius in Panegyrico, ubi lo-
quens de uxore et sorore Trajani ait : *Idem utrique
propositum, idem vitæ tenor*. Cyprianus ipse, Ep. LXIV,
ait : *Teneant integri salutis sua perpetuum tenorem*, ut
nos emendavimus ope libri Fuxensis. Statius in La-
crynis Hetrusci, atque ari sine labe tenor. Tacitus in

gari postmodum patitur, sed ipsis potius quibus satus fuerat mancipato gravius comininalur, quod sit scilicet minor culpa deliquisse ante cum needum nosses disciplinam Dei, nulla sit venia ^a ultra delinquare postquam Deum nosse coepisti. Et quidem hec tam viri quam mulieres, tam pueri quam ^b pueræ, sexus omnis atque omnis ætas observet, et curet, pro religione et fide quam Deo debet, ne quod sanctum et purum de Domini dignatione percepitur, minus sollicito timore teneatur.

III. Nunc nobis ad virgines sermò est; quarum quo sublimior gloria est, major et cura est. Flos est ille ^b ecclesiastici germinis, decus atque ornementum gratiæ spiritualis, lata indoles, laudis et honoris opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanetimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudei ^c pér illas atque in illis largiter floret Ecclesiae matris gloria fœunditas; quantoque plus copiosa virginitas numero suo addit, tanto plus gaudium matris ^d augescit. Ad has loquimur, has adhortainur affectione potius quam potestate; non quod, extremit et minimi ^e et humilitatis nostræ admotum concii, aliquid ^f ad censuram licentie vindicemus, sed quod ^g, ad sollicitudinem ^b magis cauti ¹, plus de diaboli infestatione timcamus.

IV. Neque enim inanis hæc cantio est et vana formido quæ ad salutis viam consulti, quæ Dominica et vitalia præcepta custodit, ut quæ se Christo dicaverint, et a carnali concupiscentia recedentes tam carne quam mente se Deo voverint, consumunt opus suum magno præmio destinatum, nec ornari jam aut

A placere enīquam nisi domino suo studeant, a quo et mercede virginitatis expectant, dicente ipso: Non omnes capiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadones qui ex utero matris sic nati sunt, et sunt spadones qui coacti sunt ab hominibus, et sunt spadones qui se ipsis castraverunt propter regnum cœlorum (Matth. xix, 11, 12). Denou quoque per hanc Angeli vocem continentia munus ostenditur, virginitas prædicatur: Hi sunt qui cum mulieribus se non coquinaverunt. Virgines enim permanserunt. Hi sunt qui sequuntur Agnum quocumque ierit (Apoc. xiv, 4). Neque enim tantum masculis continentia gratiam i Domini reprobrit et feminas præterit, sed, quoniam femina viri portio est et ex eo sumpta atque formata est, in Scripturis fere omnibus ad protoplastum Deus B loquitur, quia sunt duo in carne una et in masculo simul significatur et femina.

V. Quid si Christum continentia sequitur, et regno Dei virginitas destinatur, quid est illis cum terreno cultu et cum ornamenti, quibus dum hominibus placere gestiunt, Deum offendunt, non cogitantes esse prædictum: Qui hominibus placent confusi sunt, quoniam Deus nihil fecit illos (Psal. lvi, 6), et Paulum quoque gloriose et sublimiter prædicasse: Si hominibus placere vellem, Christi servus non essem (Gal. i, 10). Continentia vero et pudicitia non in sola carnis integritate consistit, sed etiam in cultus et ornatus honore pariter ac pudore, ut, secundum Apostolum, quæ innupta est sancta sit et corpore et spiritu. Instruct nos Paulus et docet dicens: Cœlebs cogitat ea quæ sunt Domini, quomodo placeat Deo: qui

LECTIONES VARIANTES.

^a Non facitis venia Voss. 3.

^b Hæ sunt ecclesiastici germinis flores NC. 1. Lam. Ebor. Oxon.

^c Et per illos Pem.

^d Addit gaudium matris Thu. Corb. Foss.

^e Potestates, extremi et minimi Ar.

^f Consci tali quid Bod. 2. Lam. Ebor. Ben. NC. 1.

^g Nec quod Voss. 1. Bod. 1, 2, 4. Thu. Corb. Nec

quo MR. Quod Foss.

^h Sollicitudinem pertinet Ver.

ⁱ Ex ultra nati Lin. Matris nati Man.

^j Continentiam Domini MR.

^k Paulo prædicante Bod. 4. Ver.

Paulus quoque prædicat Voss., 5.

^l Si hominibus placerem Lam. NC. 1. Voss. 1. Corb.

^m Paulus et dicit Oxon.

STEPII. BALUZH NOTÆ.

Vita Agricola: Idem præturæ tenor. Item Cyprianus Epist. xxv pag. 33 scripsit disciplinæ tenor, Epist. lli, pag. 72, tenorem gloriæ. Epist. li, pag. 65, Epist. lxxviii, pag. 158, custodię fidei tenore. Arnobius, lib. ii, Virtutum omnium servamus atque integramus tenorem. Lactantius, lib. v, cap. 9, Pietas in summo regulam tenens tenorem suum servat. Dido in Epistola ad Æneam apud Ovidium:

Durat in extremum vitaque novissima nostri

Prosequitur fati qui fuit ante tenor.

Sunt alia multa exempla istiusmodi apud cumdem Ovidium, Suetonium, Valerium Flaccum, Lucretium, Virgilium, et alios, a quibus referendis abstineo. Ad dam tamen lucum Pontii diaconi in Vita Cypriani prout legitur in codice Bodleiano, concupiscentiam sanctimoniarum tenore calcaret, pro eo quod editiones habent vigore.

Minus sollicito. Codex Turonensis, minus caute et sollicito timore.

Teneatur. Post ista Pamelius adjecit ex Codice Camberoniensi, quia scriptum est: Qui perseverarerit usque in finem hic salvus erit. At ego additamentum illud delevi, quia illud nuspam inveni in codicibus aliquis cum quibus contuli opera sancti Martyris, et deest etiam in novem Anglicanis.

III.—^b Nunc nobis ad virgines. Refert hunc locum sanctus Augustinus lib. vi de Doctrina christiana, cap. 21.

Sanctimoniam. Codex sancti Arnulphi sanctissimo nunc. Vide supra, pag. 407.

Copiosa. Apud Augustinum gloriosa, in codice Floriacensi illuc citato generosa. Sic etiam Morellius in veteri codice.

IV.—Spadones. Vide annotationes Erasmi in caput xix Matthæi.

Angeli vocem. Duo libri veteres habent archangelorum, novem evangelii. Sic etiam videt Morellius in veteri codice.

V.—Continentia vero. Vide quæ de continentia diximus supra, ad Epistolam lli, pag. 442.

Cœlebs cogitat. Ita etiam lib. iii Testimoniorum cap. 52. At Hieronymus in Epistola ad Eustochium de Virginitate servanda alter referi hunc locum ex quadam veteri versione hoc modo: Qui sine uxore est sollicitus est ea quæ Domini sunt quomodo placeat Domino. Qui autem cum uxore est sollicitus est ea quæ sunt hujus mundi quomodo placeat uxori. Divisa est mulier et virgo. Quæ non est nupta cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore et spiritu. Verum idem Hieronymus in libro primo adversus Jovinianum in-

autem matrimonium contraxit, cogitat ea quae sunt mundi huius, quomodo placeat uxori. Sic et virgo et mulier innupta cogitat ea quae sunt Domini, ut sit sancta et corpore et spiritu (i Cor. vii, 32-34). Virgo non esse tantum sed et intelligi debet et credi. Nemo eum virginem viderit ^a, dubitet an virgo sit. Paren te integritas in omnibus praestet, nec bonum nentis corporis cultus infameret. Quid ornata, quid compita procedit, quasi maritum aut habeat aut querat? Timet potius placere, si virgo est, nec periculum sui appetat que ad meliora et divina se servat. Quae virum non habent, cui placere se simulant, integræ et puræ non tantum corpore sed etiam spiritu perseverant. Neque enim fas est virginem ad speciem formæ sue comi aut de carne et de ejus ^b pulchritudine gloriari, eum nulla sit illi magis quam adversus carnem collectatio et vincendi corporis ac domandi obstinata certatio.

VI. Paulus fortis ac sublimi voce proclamat: *Miki autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.* (Gal. vi, 14) : et virgo in Ecclesia de specie carnis ac de corporis pulchritudine gloriatur! Addit Paulus et dicit: *Qui enim sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vilitate et concupiscentiis* (Gal. v, 24) : et quae se concupiscentiis carnis et vilitatis renuntiassent proficitur, in iisdem quibus renuntiaverat, invenitur! Deprehenderis virgo, detegaris. Aliud esse te jactas, et aliud affectas. Maculis te concupiscentiae carnalis aspergis ^c, eum integratilis candidata sis et pudoris. Clama,

A inquit Esaïe Deus: *Omnis caro sœnum, et omnis clarietas ejus ut flos fani. Aruit sœnum, et flos decidit:* sermo autem Domini manet in æternum (Isa. xl, 6-8.) Neminem christianum deceat, et maxime virginem non deceat, claritatem ullam computare et carnis et honorem, sed solum appetere sermonem d' Dei, bona in æternum mansura complecti. Aut si in carne sit gloriandum, tunc plane quando in nominis confessione eruciat, quando fortior femina viris tormentibus invenitur, quando ignes aut erues aut ferrum aut bestias patitur ut coronetur. Illa sunt carnis pretiosa monilia, illa corporis ornamenta meliora.

VII. Sed sunt aliquæ divites et facultatum ubertate lucuplates, quæ opes suas præferant et se bonis suis uti debere contendant. Sciant primo illam divitem esse quæ in Deo dives est, illam esse locupletem quæ locuples in Christo est, bona illa esse quæ sunt spiritualia, divina, cœlestia, quæ nos ad Demum dueant, quæ nobiscum apud Deum perpetua possessione permaneant. Cæterum, quæcumque terrena sunt in sæculo accepta et hie cum sæculo remansura ^d, tam contemni debent quam mundus ipse contemnitur, cuius pompis et deliciis jam tunc renuntiavimus cum meliore transgressu ad Deum venimus. Joannes nos excitat et hortatur spirituali et cœlesti voce contestans: *Nolite, ait, diligere mundum neque ea quæ in mundo sunt e.* Si quis dilexerit mundum, non est charitas Patris in illo: quoniam omne quod in mundo est, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum,

LECTIONES VARIANTES.

^a Virginem videt Oxon. Videret Lin. Voss. 1. Lam. C Ebor.

^b Carnis aspergis Bod. 4.

^c Proponere Ar. Lam. NC. 1. Ebor. Bod. 2. Ben.

^d Verbum Bod. 4. Foss.

^e Nomini Christi NC. 1. Lam. Bod. 2. Ben.

^f In sæculo et sæculo remansura Bod. 1. Accepta Lam. Ebor.

^g Aut ea quæ in mundo sunt Pem. Voss. 2.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

probat hanc versionem et ait illam non esse apostolice veritatis. Et tamen in libro adversus Helvidium referens eundum locum ait: *Quid oblatras, quid repugnas!* Vas electionis loquitur, Divisa est, dicens, mulier et virgo. Eadem versione usum esse Tertullianum liquet ex libro ejus de Virginibus velandis.

Sic et virgo. In codice sancti Arnulphi, in Beccensi, et in editione Morellii legitur: *Sic et mulier et virgo innupta.*

Dubitet an virgo sit. In codice Gratianopolitano legitur, dubitet an nuptia aut virgo sit. Tertullianus in libro de Virginibus velandis: *Difficile mulier semel fit quæ non timeat fieri quæcumque jam facta potest virginem mentiri sub Deo.* Apud Dionem Cassium, lib. xxxvii, legimus Cesarem uxorem suam suspectam adulterii repudiasse, non quod crederet quæ de ea fercabantur, sed quod dicebat non posse se eam conjugem habere quæ semel adulterii commissi suspecta halceretur, pudicæ enim esse non modo ut ne quid pœnit, sed ne suspicione quidem ullam turpem de se præbeat.

Parem. Codex Seguierianus, *Talem te integratas.*

Non tantum corpore. Dissimulare non debo deinceps et novem vetera exemplaria, et in eis Seguierianum, habere non solum corporaliter sed spiritualiter. Lectionem vulgatam non reperi nisi in antiquis editionibus et in duobus libris veteribus. Retinui tamen eam quia est elegantior, quamvis sciampi in libro de

Oratione Dominica, pag. 204, pro eo quod illius scriptum est magis spiritualis, quosdam veteres libros habere spiritolior.

Comi. Ita plerique libri veteres. Sic etiam apud Aldehnum in libro de Laude Virginitatis. Non displaceat tamen alia lectio, comam nutritre. Infra, in hoc ipso libro, pag. 178, *Quod ornari te putas, quod putas comi, impugnatio est ista divini operis.*

VI.—*Cum integratibus.* Duo libri veteres, cum affectu integratibus. Alii tres, cum integratibus candidatis et pudore.

^D *Candidata.* Ita editio Erasmi, cum antea legeretur *candida*. Quam lectionem ego deprehendi in undecim libris veteribus. Aliam reperi in editionibus Manutii et Morellii et in aliis octo codicibus. Tertullianus in libro *ad Uxorem* dixit: *Ipse Dei candidatus est timore.* Et in libro de Baptismo: *Augebatur itaque Baptismus penitentia quasi candidatus remissionis et sanctificationis in Christo subsecutus.*

Sermo. Plerique libri veteres, ut frequenter alibi, habent verbum. Vide supra, pag. 465, et notas ad Epistolam LXXXI, pag. 521.

VII.—*Possessione.* Veteres editiones et deceem libri veteres manuscritione.

Contestans. Ita scriptum vidi in plerisque codicibus manuscriptis. Quidam tamen et veteres editiones preferunt corroborans. Infra in libro de Lapsis, pag. 183, *Dei seruos cœlesti voce corroborans.*

et ambitio saeculi, quae non est a Patre, sed ex concupiscentia saeculi. Et mundus transibit et concupiscentia ejus. Qui autem fecerit voluntatem Dei, manet in eternum, quomodo et Deus manet in eternum. (I Joan. ii, 15-17). *Aeterna igitur et divina sectanda sunt, et omnia de Dei voluntate facienda sunt, ut Domini nostri vestigia et magisteria divina sectemur* ^b, qui mouuit et dixit: *Non descendidi de celo ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus qui me misit* (Joa. vi, 38). Quod si non est major domino suo servus et liberatori debet obsequium liberatus, qui esse cupimus christiani, debemus quod Christus dixit et fecit imitari. Scriptum est, et legitur et auditum et in exemplum nostri Ecclesiae ore celebratur: *Qui dicit se in Christo manere debet quomodo ille ambulavit et ipse ambulare* (I Joan. ii, 6). Ambulandum est igitur vestigiis paribus, cum ulla ingressione nitendum est. Tunc respondet ^d ad fidem nominis sectatio veritatis, et credenti præmium datur ^e si quod creditur et geratur.

VIII. Locupletem te dicis et divitem. Sed divitiis tuis Paulus occurrit, et ad cultum atque ornatum tuum justo fine moderandum sua voce præseribit: *Sint, inquit, mulieres cum verecundia et pudicitia compounentes se, non in tortis crinibus, neque auro, neque margaritis, aut ueste pretiosa, sed ut decet mulieres promittentes castitatem per bonam conversationem* (I Tim. ii, 9). ^c Item Petrus ad hæc eadem præcepta consentit et dicit: *Sit in muliere non exterior ornamenti aut auri aut vestis cultus, sed cultus cordis* (I Pet. iii, 3-4).

LECTIONES VARIANTES.

^a Manebit Thu.

^b Divina omitt. Oxon. et Man. ex codd. Ver. Lam. Ebor.

Lin. Voss. 2. Sectamur Ar. Lam. Lin. Bod. 1, 2.

^c Officium Bod. 1, 3, 4.

^d Respondebit Ar. Bod. 1, 2, 4. MR.

^e Dabitur Ben. MR.

^f Maritos Voss. 1.

^g Mendacii culpa Bod. 1.

^h Jaetantia Thu.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

Christus dixit. Ita omnes libri veteres, uno Thiano excepto, in quo legitur fecit. Ita etiam Erasmus. Melior est autem lectio veterum. Respicit enim istuc Cyprianus ad verba Christi paulo ante descripta.

VIII.—*Justo sine. Codex Thurnus, justificatione. Ita etiam codex sancti Arnulphi.*

IX.—*Si te sumptuosius. Hieronymus in Epistola ad Letam de Institutione filie: ^{ss} Cave ne aures ejus perres, ne cernussa et purpuriso consecrata Christo ora depingas, etc. Idem in Epistola ad Furiam de Viduitate servanda: Quid facit in facie Christianæ purpuras et cernussa? Vide in libro IV T. Livii historiam de virginie Vestali accusata propter cultum amoenorem. In noctibus Fesulanis Matthæi Bossi exstat ejus exhortatio ad Bessarionem ne semine ornamento Bononiensibus restituantur. Vide etiam Epistolam vi ejusdem Matthæi.*

Oculos in te. Tertullianus in libro de Virginibus velandis: Epusdem libidinis est videre et videri. Sulpitius Severus Dial. 2, cap. 12: Mutieris prima virtus est non videri. Valerius Maximus lib. iv, cap. 5, tradit Sulpitium excellentis pulchritudinis adolescentem, eum mira specie complurium seminarum illustrum sollicitaret oculos, oris decorum vulneribus confusisse quia nolebat formam suam esse irritamentum alienæ libidinis. Idem, lib. vi, cap. 3, ait C. Sulpitium Gallum dimisisse uxorem quod eam capite aperto foris versatum cognoverat. Lex enim, inquit, ubi tantum micos

A Quod si illi mulieres quoque admonent coereendas et ad ecclesiasticam disciplinam religiosa observatione moderandas quæ excusare cultus suos soleant per maritum ⁱ, quanto id magis observare virginem fas est, cui nulla ornatus sui competit venia, nee derivari in alterum possit mendacium culpæ ^k, sed sola ipsa remaneat in criminе.

IX. Locupletem te dicis et divitem. Sed non omne quod potest debet et fieri, nec desideria prolixa et de saeculi ambitione nascientia ultra honorem ac pudorem virginitatis extendi, cum scriptum sit: *Omnia licent, sed non omnia expedient; omnia licent, sed non omnia adificant* (I Cor. x, 23). Cæterum, si tu te sumptuosius comas, et per publicum notabiliter incedas, oculos in te juventutis illicias, suspria adolescen-

B tium post te trahas, coneupiscendi libidinem nutrias, suspria fomenta succendas, ut, etsi ipsa non pereras, alios tamen perdas, et velut gladium te et venenum videntibus prebeas, excusari non putes quasi mente casta sis et pudica. Redarguit te cultus improbus et impudicus ornatus, nec computari jam potes inter puellas et virgines Christi, quæ sic vivis ut possis adamari.

X. Locupletem te dicis et divitem. Sed jactare divitias suas virginem non deceat, cum dicat Scriptura divina: *Quid nobis profuit superbia, aut quid divitiarum jactatio contulit nobis? transierunt omnia illa tamquam umbra* (Sap. v, 8); et Apostolus rursum moneat et dicat: *Et qui emunt sic sint quasi non ementes, et qui possident quasi non possidentes, et qui hoc*

D præfinit oculos quibus formam tuam approbes. Ulterior tui conspectus superavacua irritatione accersitus in suspitione et crimine subhaereat necesse est.

Spirrandi fomenta. Mirum est quanta sit in hoc loco disreputantia in codicibus manuscriptis. Duo habent spirrandi, octo et editio Mannutii sperandi, unus pereundi, item unus stipandi, aliis stuprandi, alias denique peccandi. Apud Aldelnum in libro de Laude Virginitatis: spirandi, forte pro spirrandi. Tertullianus in libro de Cultu seminarum: *Spiritia adolescentium post se trahat. Hieronymus in Epistola ad Eustochium de Virginitate servanda: Haec sunt quæ per publicum notabiliter incedunt et furtivis oculorum nutibus adolescentium greges post se trahunt. Ideo in Epistola ad Geruntiam de Monogamia: Ne propositum viduæ exquisitor cultus infamet. Ne oculorum nutibus et hilaritate vultus juvenum post se greges trahat.*

Vt ut gladium. Tertullianus, lib. ii de Cultu seminarum: Perit enim ille simul ut tuam formam conciperit, et facta es tu gladius illi. Vide Homiliam sancti Joannis Chrysostomi: *Quod regulares semiæ viris cohabitare non debeant.*

X.—Non ementes. Quamvis sciam hoc segmentum non existare in prima Epistola Pauli ad Corinthios, ex qua sumptus est hic locus, quamvis sciam illud raro reperi in antiquis codicibus operum sancti Cypriani, tamen addidi, quia illud inveni in Pithœano, cui constitut Camberonensis a Pamelio laudatus, et quia

mando utuntur, quasi non utantur ^a. Præterit enim figura hujus mundi (1 Cor. vii, 30, 51). Petrus etiam, cui oves suas Dominus pascendas tuendasque commendat, super quem posuit et fundavit Ecclesiam ^b, aurum quidem sibi esse et argentum negat (Act. iii, 6), sed esse se dicit Christi gratia divitem, esse fide ejus et virtute locupletem, quibus multa magnalia cum miraculo faceret, quibus ad gratiam gloriae bonis spiritualibus abundaret. Has opes, has divitias possidere non potest quæ se divitem sœculo manvult esse quam Christo.

XI. Locupletem te dicas et divitem, et utendum putas iis quæ possidere te Deus voluit. Uttere, sed ad res salutares; utere, sed ad bonas artes ^d; utere, sed ad illa quæ Deus præcipit, quæ Dominus ostendit. Divitem te sentiant pauperes, locupletem te sentiant indigentes; patrimonio tuo Deo fœnera: Christum ciba. Ut virginitatis perferre gloriam licet, ut ad Domini præmia venire contingat, multorum præcibus exora. Commenda illic thesauros tuos ubi fur nullus effodiatur, quo nullus insidians grassator irrumpat. Possessiones tibi sed ecclæstes magis compara, ubi fructus tuos judges ac percenes et ab omni contactu injuriæ secularis immunes ^e nec rubigo atterat, nec grando cedat, nec sol urat, nec pluvia corrumpat. Nam delinquis et hoc ipso in Deum, si ad hoc tibi ab illo divitias datas credis ut illis non salubriter perfruaris. Nam et vocem Deus homini dedit ^f, et tamen non sunt idcirco ^g amatoria cantanda nec turpia; et

LECTIONES VARIANTES.

^a Utantur eo Ar. Lam. N.C. 1. Ebor.

^b Ecclesiam suam Bod. 4.

^c Denis Bod. 4.

^d Salutares et ad bonas artes Lam. Lin. Foss.

^e Immunes, nec judex ambiat nec quæsitor inquirat Val. 1.

^f Hominibus dedit Lin.

^g Idcirco omitt. Lum. Ebor. N.C. 1. Bod. 1, 2.

^h Et patrimonio Thu.

ⁱ Pallium purpureum Lin. N.C. 1. Pem. Ver. Neap. Thu. Corb.

^j Omnia immunditiae Ver.

^k Fugiant, fugiant Ver.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

Cyprianus, lib. iii. Testimoniorum cap. 11, eundem locum describens etiam hoc segmentum refert. Ego enim, ut antea dixi, in emendandis sancti Martyris operibus non quero quid reperiatur in codicibus sanctorum Bibliorum, sed quid Cyprianus scripsit. Videtur autem ille voluisse sensum facere integrum cum ista addidit.

XI.—*Patrimonio tuo*. Pamelius et post eum Rigaltius posuerunt patrimonium tuum Deo fœnera. Quam lectionem inveni in quatuor exemplaribus antiquis. Veteres editiones et undecim vetera exemplaria habent: *Patronia tua Deo fœnera*. Lectionem autem quam ego retinui præferunt duodecim libri veteres et editio Manutiana, itemque Anglicana.

Amatoria cantanda. Seneca rhetor in præfatione Controversiarum: *Cantandi saltandique nunc obscura studia effeminatos tenent*. Quintilianus: lib. i, cap. 2: *Omne convivium obscenis canibus strepit, pudenda dictu spectantur*. Concilium Veneticum, can. 11: *Presbyteri, diaconi, atque subdiaconi nuptiarum evitent convivia, nec iis admisceantur ubi amatoria cantantur et turpia*. Sic etiam in canonе 37 concilii Agathensis; Burchardus, lib. ii, cap. 154 hoc decretum synodi Agathensis refert ex dictis Augustini. Sic etiam Ivo Carnotensis, parte 6, cap. 209. At Gratianus recte ex concilio Agathensi. In concilio Trosleiano, cap. 11, prohibetur turpia cantica. Hieronymus, in Epistola ad Eustochium de Custodia Virginitatis: *Ne fiat obsceno civitas meretrix fidelis Sion*. Vide Estium in caput illud Apocalypsis.

D ferrum esse ad culturam terræ Deus voluit, nec homicidea sunt idcirco facienda; aut quia thura et mecum et ignem Deus instituit, saerificeandum est inde idolis; vel quia abundant peccatum greges in agris tuis, victimas et hostias diis immolare debebis. Alioqui tentatio est patrimonium grande, nisi ad usus bonos census operetur, ut patrimonio suo unusquisque locupletior magis redimere debeat quam augere delicia.

XII. Ornamentorum ac vestium insignia et lenocinia formatum ¹⁷⁷ non nisi prostitutis et impudicis feminis congruunt, et nullarum fere pretiosior cultus est quam quarum pudor vilis est. Sic in Scripturis sanctis, quibus nos instrui Dominus voluit et moneri, describitur civitas meretrix, compta pulchrior et ornata, et cum ornamentis suis ac propter ipsa potius ornamenta peritura. *Et venit, inquit, unus ex septem Angelis habentibus phialas septem, et aggressus est me dicens: Veni, ostendam tibi damnationem meretricis magnæ sedentis super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terræ. Et duxit me in spiritu. Et vidi mulierem sedentem super bestiam; et mulier illa amicta erat pallio purpureo ⁱ et coccineo, et adornata erat auro et lapidibus pretiosis et margaritis, tenens poculum in manu sua plenum execrationum et immunditiae ⁱ et fornicationis totius terræ (Apoc. xvii, 1-4).* Fugiant ^k castæ virgines et pudicæ incestarum cultus, habitus impudicarum, lupanarium insignia, orna menta mereatrium.

VARIANTES.

^l Idcirco omitt. Lum. Ebor. N.C. 1. Bod. 1, 2.

^m Et patrimonio Thu.

ⁿ Pallium purpureum Lin. N.C. 1. Pem. Ver. Neap. Thu. Corb.

^o Omnia immunditiae Ver.

^p Fugiant, fugiant Ver.

telligat, cantica mundi ignoret. Aelius Spartanus tradit Adrianum Imperatorem scripsisse cantica amatoria.

Ferrum ad culturam. Ovidius, lib. ii. Tristium :

Et latro et cautus præcinctior ense viator.

Ille sed insidijs, hic sibi portas opem.

Quintilianus, lib. ii, cap. 16: *Non fabricetur militi gladius. Potest uti eodem ferro latro*. Tertullianus, ¹⁷⁷ in libro de Spectaculis: *Ferrum Dei res est. Numquid tamen in hominis necem auctor ista providit?*

XII.—*Civitas meretrix*, Nescio quid heic faciat vox civitas. Non enim agitur de civitate aliqua in Apocalypsi, sed de meretrice magna. Videtur igitur Cyprianus accepisse ex libro ii Tertulliani de Cultu feminorum, ubi legitur: *Illa civitas valida quæ super montes septem et plurimas aquas præsidet*. Idem civitatem etiam prostitutam vocat in libro de Resurrectione carnis. In capite primo Isaiae legitur: *Quomodo facta est meretrix civitas fidelis*. Hieronymus in Epistola ad Eustochium de Custodia Virginitatis: *Ne fiat obsceno civitas meretrix fidelis Sion*. Vide Estium in caput illud Apocalypsis.

Ornamenta meretricum. Vide Nicolai Abrami notas ad Orationem Ciceronis pro M. Cælio, pag. 491, et commentarium Joannis Bourdelotii ad Petronium, pag. 277.

XIII. Clamat etiam Spiritu sancto plenus Esaias, *A cum ei purpufam e induet Christum induere non possunt. Auro et margaritis et monilibus ornatae ornamenta cordis ac peitoris perdiderunt. Quis non id exeretur et fugiat quod alii fuerit exitio?* quis id appetat et assumat quod ad necem alterius pro gladio fuerit et telo? Si hausto poculo moreretur ille qui biberat, venenum scires esse quod ille potavit. Si, accepto cibo, qui acceperat interiret, scires esse lethale quod acceptum potuit occidere, nec ederes inde nec biberes unde interiisse alios ante conspiceres. Nunc quanta ignorantia veri ^g est, animi quanta dementia, id velle quod et nocuerit semper et noeat, et putare quod inde ipsa non pereas unde alios perisse cognoscas!

Exaltatae sunt, ait, filiae Sion, et ambulaverunt alto collo ^b, et nutu oculorum et incessu pedum trahentes tunicas, et pedibus simul ludentes. Et humiliabit Deus principales filias Sion, et revelabit Dominus habitum earum, et auferet Dominus gloriam vestis illarum et ornamenta earum et crines et cincinno et lunulas et discriminalia et armillas et botronatum et dextralia et annulos et inaures et serica contexta cum auro et hyacintho. Et erit pro odore suavitatis pulvis, et pro cingulo reste cingeris, et pro ornamento capitum aureo calvitium habebis (Isa. m, 16-24). Hoc Deus culpat, hoc denotat. Hinc corruptas esse virgines, hinc a cultu vero atque divino descivisse pronuntiat. Exaltatae ceciderunt ^d, complices turpitudinem feditatemque meruerunt. Script.

LECTIONES

^a A Domino Voss. 3.^b Processerunt alta cervice Neap. Foss. Incesserunt ren.^c Calvitudinem habebunt Pen. Voss. 1

A cum ei purpufam e induet Christum induere non possunt. Auro et margaritis et monilibus ornatae ornamenta cordis ac peitoris perdiderunt. Quis non id exeretur et fugiat quod alii fuerit exitio? quis id appetat et assumat quod ad necem alterius pro gladio fuerit et telo? Si hausto poculo moreretur ille qui biberat, venenum scires esse quod ille potavit. Si, accepto cibo, qui acceperat interiret, scires esse lethale quod acceptum potuit occidere, nec ederes inde nec biberes unde interiisse alios ante conspiceres. Nunc quanta ignorantia veri ^g est, animi quanta dementia, id velle quod et nocuerit semper et noeat, et putare quod inde ipsa non pereas unde alios perisse cognoscas!

XIV. Neque enim Deus coecineas aut purpuras B oves fecit, qui herbarum succis et conchyliis tingere et colorare lanas doenit, nec distinctis auro lapillis et margaritis contexta serie et numerosa com-

VARIANTES.

^d Exaltatae, inquit, ceciderunt Veron.^e Serico et purpura Val. 3. Foss.^f Aliis fuerit Foss. exitium Vass. 4.^g Tui Foss.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

XIII.—*Veste corruptas. Ita omnes veteres libri et editiones. Et tamen Erasmus putabat vocem corruptas esse male positam, et coujecerat legendum esse corruptas. Paulo post Cyprianus dicit, hinc corruptas esse virgines et mox corruptas turpitudinem feditatemque meruerunt. Sacra delicias. Quatuor libri nostri et unus Anglicanus habent dirittas.*

Lunulas. Etiam masculi lunulas gestabant, non sane in capite, sed in calcis, ut docet Plutarchus in questionibus Romanis. Nos quoque in juventute nostra portavimus lunulas in calcis. Vide Ludovicum Cælum Rhodiginum, lib. xi, cap. 28.

Discriminalia. Hieronymus in Apologia Adversus Rufinum: Lingua veriloquam discriminari acu confodiebat. In Apologia Apuleii capilli discriminandi. Ovidius, lib. m de Arte amandi :

Longa probat facies capitis discrimina puri.

Quærerit Plutarchus in libro de Quæstionibus Romanis cur Romani imptarni ennam discriminant hastæ cuspide. Vide lexicon Martini et glossarium Latinum Cangii.

Armillas. Hieronymus in Epistola ad Eustochium de Acceptis ab ea munusculis: Armillæ sunt brachiorum. Sic etiam Diodorus Siculus, lib. v, agens de Gallis Tertullianus, lib. i de Cultu seminarum: Circulos ex auro, quibus brachia arctantur. Idem Hieronymus, in Epistola ad Demetriadem de Virginitate servanda, Astrietas habeat manicas. Vide Coteleri notas ad librum primum Constitutionum Apostolicarum, cap. 3.

Botronatum. Si Cyprianus reddidisset verba Isaiae secundum ordinem quem teneat in libro Isaiae, facile hinc esset intelligere quid significet hoc vocabulum. Verum alia versione, ut apparet, usus est, aut verborum ordinem turbavit. Vide Salmasium in exercitationibus Plinianis, pag. 765, et in notis ad scriptores Historie Auguste, pag. 559, et lexicon Martini. Vide Etiam etymologicum Vossii in verbo botrus.

Dextralia. Numerorum cap. xxxi, annulos et dextralia ac muranulas. Lucifer Calaritanus in libro de Non parendo delinquentibus in Deum: Debemus vereri regni tui diadema, inaurem etiam et dextrocherym. Ubi Joannes Tilius episcopus Meldensis, cui debemus primam editionem operum Luciferi, dixit dextrocherym sibi videri esse dictionem ex Latino et Graeco compositam pro ornamento quoddam in manu dextra. Vide Salmasium ad scriptores Historie Au-

gustæ, pag. 231, et lexicon Martini et glossarium Latinum Cangii. Vide etiam Ludovicum Cælum Rhodiginum, lib. v, cap. 13.

Inaures. Intra, in hoc ipso libro, pag. 177, An vulnus inferri auribus Deus voluit. Et iterum infra, pag. 179, Non inferantur auribus vulnera. Tertullianus, lib. ii de Cultu seminarum: Scrupulosa Deus auribus vulnera intulit, et tanti habuit vexationem operis sui et cruciatus infantia innocentis tunc primum dolentis ut ex illis ad ferrum nati corporis cicatricibus grana nescio quæ penderent. Hieronymus, in Epistola ad Lætam de Institutione filiae: Care ne aures ejus persones. Idem in Epithaphio Marcellæ: Auribus per foras rubri maris pretiosissima grana suspendere. Plinius, lib. xu, cap. 1. Ad hæc excogitata sunt aurium vulnera, nimis quoniam parum est collo crinibusque gestari nisi ingererentur etiam corpori. Gregorius Nazianzenus in Carmine ad Olympiadem eam monet ne aurium ornatum ponat in margaritis. Vide Diodorū Sicilium, lib. v, ubi agit de Panachalia.

XIV.—*Colorare lana. Tertullianus, in libro primo de Cultu seminarum: Medicamenta ex succo quibus lana colorantur. Virgilii, Ecloga iv:*

Nec varios disceat mentiri lana colores.

Horatius lib. iii, od. 5.

Neque amissos colores

Lana refert medicata fuco.

Hieronymus in Epistola ad Lætam de Institutione filiae: Lanarum conchyliæ quis in pristuum candorem revocet?

^{xxv} *Lapillis. Quantis codicis antiqui et editiones ita habeant, ego puto seribendum esse capillis. Sollestant antiqui miscere auri ramenta cum capillis ut magis flavi apparerent. Quippe flavis color, ut liquet etiam ex testimonio Virgilii in libro iv Æneidos, in prelio erat ad pulchritudinem oris et capitis. Dicit illud Julius Capitolinus in Vero: Dicitur sane tantum habuisse curam flavenium capillorum ut capiti auri ramenta respergeret quo magis coma illuminata flavesceret. Idem in Commodo: Fuit forma quidem corporis justa, capite semper fucato et auri ramentis illuminato. Trebellius Pollio in Gallieno: Crimibus suis auri seo bem aspersit. Auctor Epistolæ ad Demetriadem editæ inter opera Hieronymi: Haec est illis per dies singulos cura præcipua, implicare auro crinem et ardentes concharum lapides, capitum honorem facere. Martianus Ca-*

page digestis monilia instituit, quibus cervicem quam fecit abseonderes, ut operiatur illud quod Deus in homine formavit, et conspicatur id desuper quod diabolus adinvenit. An vulnera inferri auribus Deus voluit, quibus innocens adhuc infantia et mali sacerularis ignara crucieatur, ut postea de aurum eieatri-cibus et cavernis pretiosa grana dependeant, gravia eti non suo pondere, mercium tamen ^a quantitatē? Quae omnia peccatores ^b et apostatae angeli suis artibus prodiderunt quando, ad terrena contagia devoluti, a cœlesti vigore recesserunt. Illi et oculos circumducto

LECTIONES VARIANTES.

^a Pondere, tamen Neap. Bod. 2.

^b Prevaricatores NC. 2.

^c Adulteris Ver. Corb.

A nigrore fucare et genas mendacio ruboris inficere et mutare adulterinis e coloribus erinem et expugnare omnem oris et capitidis veritatem corrupte sue impugnatione docuerunt.

XV. Et quidem isto in loco, pro timore ¹⁷⁸ quem nobis fides suggestit, pro dilectione quam fraternitas exigit, non virgines tantum aut viduas, sed et nuptias poto et omnes omnino feminas admonendas quod opus Dei et factura ejus et plastica adulterari nullo modo debeat adhibito flavo colore ^d, vel nigro pulvere, vel rubore ^e, aut quolibet denique lineamenta nativa cor-

STEPH. BALUZII NOTÆ.

pella, lib. 1: Juno quoque expurgatoris auri splendente rena addiderat crinibus sociale vinculum. Idem paulo post ait Phœnum vocari auricomum. Nam solis angustum caput, inquit, radiis persusum circumactumque flammantibus velut auratum cassarien rutili verticis imitatur. Ille apud Tacitum, lib. iv Histor., Crinis rufilatus. Virgilius, lib. xi Aeneidos, pro crinali auro. Ovidius, lib. iii Amorum, Eleg. 12:

Virginei auro gemmaque premuotur.

Ibidem, eleg. 14:

Nec tamen ater erat, nec erat color aureus illis.
Sed quamvis neuter, mixtus uterque color.

Item in Epistola Cydippes ad Aeontium: Ipse dedit gemmas digitis et crinibus aurum. Virgilius, l. iv Aeneidos:

Fronde premit crinem singens atque implicat auro.

Tibullus, lib. i, Eleg. 10: Auro ne pollue formam. Plinius, lib. iii, cap. 1: Virorum crinibus aurum implexum. Seneca Medea: Gemmarum nitor distinguunt aurum quo solent cingi comæ. Idem Hercule Octeo: Quid nudus auro crinis et gemma jacet. Prudentius in Hamartigenia; Aereolusque riget coma texta catenis. Apud Apuleium, lib. v Metamorphoseon, Venus irrita adversus silium ait: Tunc injuria meæ litatum crediderim cum comos ejus, quas istis manibus meis subiude auræ nitore perstrinxer, deraserim. Et libro decimo: Adest luculentus puer nudus, flavis crinibus usquequam conspicuus, et inter comas ejus aurea pinnule cognatione simili sociatae prominebant. Vide Bordelotii notas ad Petronium, pag. 241.

Post edita a nobis opera Cypriani, post emendationem hujus loci a me tentataim, inveni tandem veram lectionem in veteri et optimo codice monasterii Beccensis, in quo discrete scriptum est *capillis*. Itaque emendatio certa est. Illam porro posuisse in contextu hujus operis Cyprianici, si codicem Beccensem, qui sero venit in manus meas, habuissem eo tempore quo locus iste eudebat a typographo.

Alia fraude, ut in capite primo libri sui secundi ait Valerius Maximus, utebantur mulieres Romanae, quæ, quo formam suam concioniere essicerent, summa eum diligentia capillos cinere rutilabant. Sospiter Charisius, lib. 1: Mulieres ministerium cinerarius dicitur. Nam Cato in originibus, Mulieres, inquit, nostræ capillum cinere ungitalant ut rutilus esset crinis. Concilium Eliberitanum, canone 67: Prohibendum est ne qua fidelis vel coticumina aut comatos aut viros cinerarios habeant. Haec synodi verba refero uti scripta sunt in tribus antiquissimis et optimis codicibus manuscriptis et in editione Garsie Loaisæ. Quod ideo anno anno quia Ferdinandus de Mendoza hanc lectionem sibi non probari ait quia ratio et reliqui codices manuscripti congruunt cum editione vulgata, in qua scriptum est *comicos aut viros scénicos*. [Vide quæ]

B Joannes Ludovicus de la Cerda notavit ad librum secundum Tertullianum ad Uxorem, pag. 642. Contra in capite ii Threnorum Hieremic legimus filias Sion squallidas et desolatas conspersisse cinere capita sua, nimisnam ut dedecorarent formam suam, et sic ostenderent miserabilem statum suum.

Ex his que annotavi de capillis auro mixtis polo sumi posse conjecturam ut emendetur locus Juvenalis ex Satyra in qua depingit pravos mores Messalinæ, quam ait nudam papillas auratis constitisse in lupanari. Pro quo facile eredemus legendum esse *capillis*. Non video enim quid dicere voluisset Juvenalis, si seripsisset papillas fuisse auratas. Quid enim facit aurum in papillis ad libidinem? Conjecturam porro illam adjuvaru posse puto ex eo quod Juvenalis paulo ante dixit illam nigrum flavo erinem abseconde gallere. Reete enim flavus color convenit eum auro, ut ostendunt loca veterum relata supra. Et Ovidius, lib. xv. Metamorphoseon dixit capillos auro similes, id est flavos. (Baluz. emendavit *capillis*, parum eaute ac sensu prorsus invito. GOLDNORN.)

G Abscondentes. Tres libri veteres habent *abseconde-ret*. Sic etiam Morellius.

Circunducto nigrore. Codex sancti Albini, circumducto nigrore pulveris. Tertullianus, in libro i de Cultu seminarum: Illum ipsum nigrum pulverem quo oculorum ⁵³⁹ exordia producuntur. Apud Commodianum, Instructio 60, legitur, *Oculos fuligine relinitis.*

Genas mendacio. Origenes, homilia i in Cantico eanticorum: *Pulchritudo quippe mulierum in genis dicitur esse quam plurimum*. Plinius, lib. xi, cap. 57, loquens de genis: *Pudoris haec sedes*. Ibi maxime ostenditur rubor. Ovidius, in libro de Medicamine facie:

Nec cerusa tibi nec nitri spuma rubentis
Desit....

Seneca, lib. v, Controv. 6: *Muliebrem vestem sumpsit, capillos in feminam habitum composuit, oculos pueri-lari lenocinio circumdebet, coloravit genas*. Apuleius in Apologia sua dixit *purpurissatas genas*. Commodianus, Instruct. 59: *Nec non et inducis malis medicamina falsa*, et Instruct. 60: *Malas medicatis quodam superducto rubore*. Illici nihil vulgatus. Id vero ab Italis ad nos pervenisse adnotatum est in Thesaurus lingua Latinae; ubi legitur purpurissimo olim usas fuisse mulieres ad labra et genas tingendas, quemadmodum hodie plerunque apud Italos fieri videvns.

Corruptæ impugnatione. Erasmus mallet impugnatione, unde pigmenta dicta ridetur, ut ille ait. Sed ego impugnationem alibi non legi.

XV. — *Plastica adulterari*. Tertullianus, lib. ii de Cultu seminarum: *Displacet nimis illis plastica Dei*. Et paulo ante dixerat: *Nam etsi accusandus decor non est ut felicitas corporis, ut divine plasticae accessio*. Et in libro de Spectaculis: *Plasticam Dei supergressu, Flavo colore*. Juvenalis Satira 6:

rumpente medicamine. Dicit Deus^a : *Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram.* (*Gen. 1, 26*). Et audet quisquam mutare et convertere quod ille fecit? Manus Deo inferunt quando id quod ille formavit reformare et transfigurare contendunt, nescientes quia opus Dei est omne quod nascitur, diaboli quodcumque mutatur^b. Si quis pingendi artifex vultum alienus et speciem et corporis qualitatem æmulo colore signasset, et, signato jam consummatoque simulacro, manus alias inferret, ut jam formata, jam pietà quasi peritior reformaret, gravis prioris artificis injuria et justa indignatio videretur. Tu te existimas impune laturam tam improbae temeritatis audaciam, Dei artificis offensam? Ut enim impudica circa homines et incesta fucis lenocinantibus non sis, corruptis violatisque quæ Dei sunt, pejor adultera detineris. Quod ornari te putas, quod putas comi, impugnatio est ista divini operis, prævaricatio est veritatis^c.

XVI. Monentis Apostoli vox est: *Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymii^d.* Nam et pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque festa celebremus^e, non in fermento vetrici, neque in fermento malitia et nequitia, sed in azymis sinceritatis et veritatis (*I Cor. v, 7*). Num sinceritas perseverat et veritas quando quæ sincere sunt polluantur colorum adulteriis^f, et adulterinis medicaminum fucis^g in mendacium vera mutantur? Dominus tuus dicit: *Non potes facere capillum unum album aut nigrum* (*Matth. v, 36*): et tu ad vinecendam Domini tui voeum vis te esse

A potiorein? Audaci eonatu et saerilego contemptu ci-
nes tuis inficiis, malo præsagio futurorum capillos
jam tibi flamineos auspicaris, et peccas, proh nefas! capito^h, id est corporis parte meliore. Et cum scriptum sit de Domino: *Caput autem ejus et capilli erant albi velut lana aut nix* (*Apoc. i, 14*), tu exacerbaris canitatem, detestaris alborem qui sit ad Domini caput siniilis.

XVII. Non metuis, oro, quæ talis es, ne, eum resurrectionis dies venerit, artifex tuus te non recognoscet, ad sua præmia et promissa venientem removet et excludat, increpans vigore censoris et judicis dicat: *Opus hoc meum non est, nec imago nostra est.* Cutem falso medicamine polluisti, crimen adultero colore mutasti, expugnata est mendacio facies, figura corrupta est, vultus alienus est. Deum videre non poteris, quando oculi tui non sunt quos Deus fecit, sed quos diabolus infecit. Illum tu sectata es, rutilos atque depictos oculos serpentis imitata es, de inimico tuo compta, eum illo pariter et arsura. Haec, oro, cogitanda non sunt Dei servis? non die semper ac nocte metuenda? Viderint quid sibi muptæ per placendi studium de conjugum solatio blandiantur; quos dum in excusationem suam proferunt, ad societatem criminosæ consensionis adsciscunt. Virgines certe, quibus hic sermo nunc consulit, quæ se ejusmodi artibus compserint, inter virgines non putem debere numerari, sed tamquam contactas oves et moribidas pecudesⁱ a sancto et puro grege virginitatis arceri, ne contagio suo exeteras polluant dum si-

LECTIONES VARIANTES.

^a Cum dicat Deus Lin.

^b Quod additur et mutatur Ar. Neap. Bod. 4.

^c Impugnatio veritatis N.C. 1. Pem.

^d Azyma Ver. Neap.

^e Itaque epulemur Voss. 3.

^f Coloribus adulteriis Bod. 2.

^g Medicaminum succis Lam: Bod. 1. Adulterinis detect Oron.

^h Proh nefas! in caput Bod. 1.

ⁱ Pecudes deest in N.C. 2.

STEPH. BALUZHI NOTÆ.

flavo crinem abscondente galero. Dio Chrysostomus Orat. 21, ait Achillis eoman fuisse flavam. Apuleius lib. II de Asino aureo; rubor temperatus, flavum et in affectatum capillitum. Idem lib. V: *Per istos cincinnaeos et undique pendulos crines tuos.* Ovidius, lib. III, de Arte amandi:

Femina canitatem germanis inficit herbis,
Et melior vero queritur arte colori.

Opus Dei est. Imitatus est magistrum suum Cyprianus. Tertullianus enim in libro II, de cultu seminarum ait: *Quod nascitur opus Dei est. Ergo quod fingitur diaboli negotium est.*

Manus Deo inferunt. Tertullianus ibidem: *Ille indubitate hujusmodi ingenia concinnavit ut in vobis pareat manus vos quodam modo Deo inferre.*

Si quis pingendi. Citat hunc locum sanctus Augustinus lib. IV de Doctrina christiana, cap. 21.

XVI. — Capillos flamineos. Tertullianus ibidem, male ac pessime sibi auspicantur flamineo capite. Vide lib. in Observationum Cuperi, cap. 14.

Capilli erant albi. Passio sanctorum Perpetuae et Felicitatis: *Et viduus in eodem loco sedentem quasi hominem canum niveos habentem capillos.*

XVII. — Te non recognoscet. Julius Firmicus in libro de Errorre profanarum religionum: *Cum cohors vestra ad tribunal judicantis Dei accesserit, nihil vo-*

biscum afferetis quod Deus qui vos fecit agnoscet. Hieronymus in Epistola ad Furiam de viduitate servanda: *Qua fiducia erigit ad cōtum vultus quos conditor non agnoscet.* Apnd Victorem Vitensem lib. V, cap. 9, extat objurgatio Muritiae diaconi Carthaginensis ad Elpidoforum olim christianum, cui fuerat delegatum membra confessorum Christi suppliciis grassantibus laniare. Ad illum ergo ait inter cetera Muritta Deum non agnitorum illum, cum venerit dies extremus, et dicturum: *Non conspicio vultum signaculi mei, characterem non video Trinitatis.* Imperator Constantinus in titulo Codicis Theodosiani de Poenis: *Si quis in ludum fuerit vel in metallum pro crimini deprehensorum qualitate damnatus, minime in ejus facie scribetur, dum et in manibus et in suris possit paena damnationis una scriptio comprehendendi, quo facies, quæ ad similitudinem pulchritudinis ecclesiæ est figurata, minime maculetur.*

Depictos oculos. Plinius lib. XI, cap. 37: *Palpebre in genis homini utrinque. Multicribus etiam infectæ quodam modo. Tanta est dedecoris affectatio ut tingantur oculi quoque.* Hieronymus in Epistola ad Furiam de Viduitate servanda ait: *Nec orbes, id est oculos, stibio fuliginatos.*

Metuenda. Erasmus monuit alibi legi meditanda quam lectionem ego reperi in libro Fuxensi.

mul degunt, ne perdant alias quæcumque perierunt. A lis, auribus, lingua minuit illa quæ habebat.

XVIII. Et quoniam continentiae bonum a querimus, perniciosa quæque et infesta vitemus^b. Nec illa prætereo quæ, dum^c negligentia in usum veniunt, contra pudicos et sobrios mores licentiam sibi de usurpatione fecerunt. Quasdam non puden^d nubentibus interesse, et in illa lascivientium libertate sermonum colloquia incesta miscere, audire quod non decet, quod non licet^e dicere, observari et esse præsentes inter verba turpia et temulenta convivia quibus libidinum fomes accenditur, sponsa ad patientiam stupri, ad audaciam sponsus animatur. Quis illi in nuptiis loens est cui^f animus ad nuptias non est, aut voluptaria^g illic et læta esse quæ possunt ubi et studia et vota diversa sunt? Quid illic discitur, quid videtur? Quantum a proposito suo virgo deficit, quando pudica quæ venerat impudica discedit? Corpore licet virgo ac mente permaneat, ocu-

XIX. Quid vero quæ promiscuas balneas adeunt, quæ oculis ad libidinem curiosis pudori ac pudicitie corpora dicata prostitunt? quæ euini viros atque a viris nude vident turpiter ac evidentur, nonne ipsæ illecebriam vitiis prestant? nonne ad corruptelam et injuriam snam desideria præsentium sollicitant et invitant? Viderit, inquis, qua illuc mente quis veniat, mihi tantum residiendi corporensli cura est et lavandi. Non te purgat ista^h defensio, nec lascivie et peccantie crimen excusat. Sordidat lavatio, ista non abluit, nec emundat membra, sed maculat. Impudicatu neminem conspicis, sed ipsa conspicieris impudice. Oculos tuos turpi oblectatione non polluis; sed, dum oblectas alios, ipsa pollueris. Spectaculum de lavacro facis. Theatroⁱ sunt foediora quo convenis. Verecundia illic omnis exiuit, simul cum amictu

LECTIONES VARIANTES.

^a Donum Voss. 1.

^b Vitamus Oxon ex 4 codd. Incesta Lam.

^c Quod non licet,...quod non decet Voss. 1. Bod. 2.

^d Quis illis,... quibus Lin. Bod. 4.

^e Voluntaria Thu.

^f Sordida ista Pem. Voss. 2.

^g Theatra Voss. 1. Vetus Innom.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

XVIII. — *Nubentibus interesse.* Damnat virgines christianas quæ nuptiis intererant, ubi sane multa etiam in conventibus honestioribus liunt quæ non videntur congruere^{ss} professis virginitatem. Nam fescennina quæ cantabantur in nuptiis maximam licentiam et lasciviam exhibebant. Ista fortiter in hoc loco exequitur sanctus Martyr Hieronymus in Epistola ad Demetriadem de Virginitate servanda: *Stridor Punicæ lingue procacia tibi fescennina cantabit.* Sed de fescenniis vide Muretum ad Catullum. Immo sanctus Gregorius Nazianzenus hortatur Olympiadem, quæ maritata erat, ne ad nuptiale convivium eat, ubi et perpotatur et denique infacetis facetiis indulgetur. Omne enim convivium, ut lib. 1, cap. 2, ait Quintilianus, obsecenis cantibus strepit, pudenda dictu spectantur. Et Prudentius in *Hamartigenia* dixit: *Convivale calentis carmen inequitia.*

In illa lascivientium. Ita habent undecim libri veteres et editio Manutii. Non displicet tamen lectio veterum editionum, in quibus scriptum est, inter illam lascivientem libertatem. Habetur autem illa in quinque libris veteribus. Codex Beccensis habet, in illa libertate convivantium. Lascivam licentiam dicit Horatius lib. 1, Od. 19.

Ad audaciam sponsus. Hildebertus, Epist. 36: *Nesciunt virgines quid ex maritali licentia mulieribus sustineat infirmitas.* Descriptio licentiae maritalis existat in veteri epigrammate quod exstat inter notas Salmasii ad *Scriptores historiae augustæ*, pag. 285.

Quando pudica. Illic locus in exemplaribus manuscriptis et in vulgatis editionibus diverso modo legitur. Etenim nonnulla eorum habent quomodo pudica quæ venerat impudica discedit. Alia contrario sensu, quando impudicior quæ venerat impudica discedit. Ego præfero priorem lectionem, eam etiam ob causam quod Cyprianus in simili argomento scribit ad *Donatum* pag. 4: *Quæ pudica fortasse ad spectaculum matrona processerat de spectaculo revertitur impudica.* Sic Martialis lib. 1, *Epigr.* 50, loquens de Levina casta et ad balneas adultera ait: *Penelope venit, abit Helena.* Alia Rigalio mens fuit. Nam tamenetsi in contextu posuerit lectionem, quam ego præfero, in observationibus suis eam magis probat, que habet impudicior quæ venerat, pudica discedit. Hieronymus in Epistola ad *Salvynam de servanda Viduitate*: *Tenera res in feminis fama pu-*

dicitiæ est. In Epistola Oeonis ad *Paridem* apud Ovidium:

Nulla reparabilis arte
Læssa pudicitia est. Deperit illa semel.

Quid enim, inquit Lucretia apud T. Livium, *salvi est mulieri amissa pudicitia?* Seneca Hippolyto: *Mens impudicam facere non casus solet.*

XIX.— *Promiscuas balneas.* Olim feminas lavari cum viris signum esse adulteræ putabant, ut videre est apud Quintilianum lib. v, cap. 9. Hieronymus in Epistola ad *Lætam de Institutione filiæ*: *Miki omnino in adulta virgine lavacula displicant, quæ se ipsam debet erubescere et nudam videri non posse.* Et paulo post ait illam e contrario balnearium fomentis sopitos ignes suscitare. Balnearium enim calor, ut idem scribit in Epistola ad Furianum de *Vinditate servanda*, novum adolescentula sanguinem incendit. Idem in Epistola ad *Rusticum monucum*: *Balnearium fomenta non querat qui calorem sanguinis jejuniorum cupid frigore extinguere.* *Aëlius Spartianus* tradit Adrianum Imperatorem lavacula pro sexibus separavisse. Et Julius Capitonius scribit M. Antonium philosophum lavacula mista submovisse. *Aëlius* vero Lampridius docet Alexandrum Severum balnea mista Romæ exhiberi prohibuisse, et eunuchos nihil in palatio curare voluisse nisi balneas feminarum Concilium Laodicenum canone 30: *Quod non operat sacris officiis deditos aut clericos aut continentes vel omnem laicum christianum lavacula cum mulieribus celebrare, quia hac apud gentes reprehensio prima est.* Recte profecto. Nam, ut ait Ovidius in libro m de Arte amandi: *Celant furtivos balnea multa jocos;* ubi puto legendum mista. Vide Patavii animadversiones ad Epiphanium in heresi 30, quæ est Ebionitarum, Cotelerium in notis ad Constitutiones apostolicas pag. 131, editionis parisensis, et Beveregium in annotationibus ad canonem 77 *Trullanum*.

Verecundia exiuit. Herodotus lib. 1: *Mulier exuta tunica verecundiam exiit.* Hieronymus lib. 1. *adversus Jovinianum?* Scribit Herodotus quod mulier cum veste deponit et verecundiam. Rufinus lib. 1. in *Oseam*: *A vultu suo verecundiam, quæ solet obscenitati impedimentum esse, depulerat.* Plinius lib. xxxv, cap. 10 mentionem facit nove nuptiae verecundia notabilis. Justinus lib. xiv tradit Olympiadem matrem Alexandri M.

vestis honor corporis ac pudor ponitur, denotanda est contrectanda virginitas revelatur. Jam nunc considera an, cum vestita es, verecunda sis inter viros talis cui ad inverecundiam proficit audacia nuditatis.

XX. Sic ergo frequenter Ecclesia virgines suas plangit; sic ad infames earum ac detestabiles fabulas ingemiscit, sic flos virginum extinguitur, honor continentiae ac pudor exditur^a, gloria omnis ac dignitas profanatur! Sic se expugnator inimicus per artes suas inserit; sic insidiis per ocella fallentibus diabolus obrepit. Sic, dum ornari cultius, dum liberius evagari virgines volunt, esse virgines desinunt, furto dedecore corruptae, viduae antequam nuptiae; non mariti sed Christi adulterae; quam fuerant præmiis ingentibus virgines destinatae, tam magna supplicia pro amissa virginitate sensura.

XXI. Audite itaque me^b, virgines, ut parentem; audite, queso, vos timentem pariter ac monentem; audite utilitatibus et commodis vestris fideliiter consulentem. Estote tales quales vos Deus arifex fecit:

LECTIONES VARIANTES.

^a Ceditur Neap. Ponitur Vol. 1, 2, 3.

^b Me deest in Oxon.

^c In vos pudica Impress. fere omnes. Debet in vos Oxon.

^d Temulenta Ver.

A estote tales quales vos manus Patris instituit; maneat in vobis facies incorrupta, cervix pura, forma sineera. Non inferantur auribus vulnera, nec brachia includat aut colla de armillis et monilibus catena pretiosa; sint a compedibus aureis pedes liberi, erines nullo colore fucati, oculi conspicio Deo digni. Celebrant lavaera cum feminis, quarum inter vos pudica^e lavatio est. Nuptiarum festa improba et convivia lasciva^f vitentur, quorum periculosa contagio est. Vince vestem, quæ virgo es: vince aurum, quæ carnem vincis et sacerulum. Non est ejusdem^g non posse a majoribus vincit et imparem minoribus inveniri. Arcta^h et angusta est via quæ dicit ad vitam (Matth. vii, 14) durus et arduusⁱ est limes qui tendit ad gloriam (ib.13). Per hunc viæ limitem martyres pergunt, eunt B virgines, justi quique gradiuntur. Lata et spatiose itineratae vitate. Lethales illie illecebrae et mortiferæ volupates.^j Illic diabolus blanditur ut fallat, arridet ut noceat, illicit ut occidat. Primus, cum centeno, martyrum fructus est, secundus, sexagenarius, vester est.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

expirantem capillis et veste crura contexisse ne quid posset in corpore ejus indecorum videri. Et Q. Curtius lib. v. ait feminarum Babylonie convivia ineuntium in principio suis modestum habitum, deinde summa quæque aineula exuisse paulatimque pudorem profanasse, ad ultimum ima corporum. Qua de re vide Ludovicum Cœlum Rhodigium lib. v, cap. 11. A Gellius lib. xv, cap. 10 scribit ex Plutarcho Milesios virgines Milesias quæ sine ulla evidenti causa vitam suspensio auerterent, decrevisse ut quæ corporibus suspensi demortuas forent, ex omnibus nudis cum eodem laqueo quo essent pœnitentiafferrentur, et post id decretum virgines voluntariae mortem non petisse pudore solo deterritas tam dishonesti funeris. Claudam notas istas insigni loco Valerii Maximini, qui lib. iv, cap. 5 ait verecundiam esse parentem omnis honesti consilii, tutelam solemnum officiorum, magistrorum innocentia, eamque omni tempore favorabilem præ se ferre vultum. Idem lib. vi, cap. 4 pudicitiam ait esse virorum pariter ac feminarum pœnitentiam firmamentum. At non solum in feminis vituperabatur nuditas, sed etiam in viris. Narrat enim Massurius Sabinus apud A. Gellium lib. x, cap. 15 staminem dialem non potuisse tunicam intimam exire nisi in locis tectis, ne sub cœlo tamquam in oculis Jovis nudus esset.

Pudor ponitur. Quamvis ita scriptum sit in omnibus fere libris manuscriptis et in editionibus, maleum tamen scriptum suis cœditur, ut legitur in uno codice Remigiano et in Beccensi, et uti se legisse in veteribus aliquot libris testantur Morellius et Pamelius. Nam paulo post iste video scriptum, honor continentiae ac pudor cœditur. Hanc lectionem confirmare videtur etiam endex Camberonensis apud Pamelium. itemque alius Neapolitanus in margine exemplaris mei Manutiane editionis notatus, in quibus scriptum erat latitum. Et tamen, quamquam ea vera sint, non sum ausus mutare contra^{ss} totum veterum codicum et editionum auctoritatem. Gregorius Nazianzenus in carmine ad Olympiadem ait pudoris jauctorum flagitorum omnium certissimum esse parentem.

Denotanda. Id est denudanda. Vide notas ad Epist. lxxviii, pag. 477.

Contrectanda. Dissimulandum non est conspectanda scriptum esse in uno libro vetere, laudato in margine editionis Lugdunensis anni 1544, in quo descriptæ sunt variae lectiones ex pluribus antiquis codicibus manuscriptis.

Verecunda sis. Codex Burgundie, verecunda sit virginitas inter viros.

XX.—Expugnator. Veteres editiones et quinque libri veteres habent expugnatus. Quæ lectio potest esse bona. Ego tamen aliam præfero, tum quia bahetur in editionibus Manutii et Morellii et in duodecim antiquis codicibus, tum etiam quia infra in libro de lapsis legitur pag. 184: Hostem nunc et expugnatorem domesticum non haberent.

Viduae antequam nuptiae. Hieronymus in Epistola ad Eustochium de servanda Virginitate; Viduae plerasque viduas antequam nuptias infelicem conscientiam nientit tantum ueste protegere. In Apologia Apuleii: Fortasse adhuc vidua antequam nuptia domi sedisset. Ovidius lib. ii, Fastorum, viduae cessate puellæ.

XXI.—Timentem. Hanc lectionem præferunt omnes fere veteres libri et editiones. Pamelius posuit docentem; quam lectionem ego reperi in sex codicibus antiquis, in quorum uno primo scriptum fuit timenter, sed postea id deletum est ut scriberetur docentem. Alii numero viginti habent timenter. Ait ergo Cyprianus timere se pro virginibus Deo dicatis, si non observaverint vitam proposito suo congruentem; adeoque illas admonet ut in iacepto perseverent.

Quæ virgo es. Postea sequitur in editione Erasmi, ex qua alia acceperunt, quæ Deo servis. At ego, cum istud non invenerim nisi in uno veteri libro, desit autem in omnibus aliis, id est viginti, in primis vero in Segueriano, existimavi non es e Cypriani et additum fuisse a quoddam studioso, fortassis in margine, per speciem interpretationis. Itaque expuxi.

Cum centeno. Retinui hanc lectionem, quia extat in omnibus antiquis codicibus, etiam in Segueriano, et

Ut apud martyres ^a non est carnis et seculi cogitatio, nec parva et levis et delicata congressio, sic et in vobis, quarum ad gratiam ^b merces secunda est, sit et virtus ad tolerantiam proxima. Non est ad magna facilis ascensus. Quem sudorem perpetuimur, quem laborem, cum conamur ascendere colles et vertices montium? Quid, ut ascendamus ad cœlum? Si præmium pollicitationis attendas, minus est quod laboras. Immortalitas perseverant ^c datur, perpetua vita promittitur, regnum Dominus pollicetur.

XXII. Servate ^d, virgines, servate quod esse coepistis, servate quod eritis. Magna vos merces manet, præmium grande virtutis, munus maximum castitatis. Vultis scire quo malo careat et quid boni teneat continentie virtus? Multiplicabo, inquit mulieri Deus, tristitias tuas et genitus tuos, et in tristitia ^e patries filios, et conversio tua ad virum tuum, et ipse tu dominabitur (Gen. iii, 16). Vos ab hac sententia liberæ estis, vos mulierum tristitias et gemitus non

timetis. Nullus vobis de parti circa filios metus est, nec maritus est dominus, sed dominus ^f vester et caput Christus est ad instar et vicem masculi. Sors vobis et conditio communis est. Domini vox est in illa dicentis: *Filiæ sæculi hujus generant et generantur. Qui autem habuerint diguationem sæculi illius et resurrectionis a mortuis, non nubunt, neque matrimonium faciunt. Neque enim incipient mori: aquales enim sunt Angelis Dei, cum sint filii resurrectionis* (Luc. xx, 31-56). Quod futuri sunus jam vos esse coepistis. Vos resurrectionis gloriam in isto saeculo jam tenetis, per saeculum sine saeculi contagione transitis. Cum castæ perseveratis et virgines, Angelis Dei estis æquales. Tantum maneat et doret solida et illæsa virginitas, et ut coepit fortiter, jugiter perseveret; nec monilium aut vestium querat ornamenta, sed morum. Deum spectet et cœlum, neque oculos ad sublime porrectos ad carnis et mundi concupiscentiam deprimat aut ad terrena deponat.

LECTIONES VARIANTES.

^a Martyrem Oxon. Martyras Thu. Corb.

^b Ad gratiam Bod. 1, 2. Thu. Foss. Corb. MR.

^c Perseveratibus Bod. 1.

^d Servate quod debetis Foss.

^e Cum tristitia ver.

^f Dominus, Dominus Deus vester. Bod. 1, 2, 4.

^g Nec ad terrena Bod. 2.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

in editionibus que Manutianam antegesserunt. Prudentius in Carmine de sancta Agneta ait:

Cingit coronis totæa Deus
Frontem diablos martyris inuobea.
Unam decemplex edita septies
Merce perenni lumen conficit.
Centenus extat fructus in altera.

In codice Pithœau et in Veronensi legitur iste: *Primus cum centesimo. Hieronymus in ⁵³⁹ Epistola ad Eusebium de servanda Virginitate: Centesimus et sexagesimus fructus de uno sunt semine castitatis. Joannes Saresberiensis lib. viii, Polycratici cap. 41: Non tamen quod conjugali detrahant castitati, sed centesimum aut sexagesimum fructum, licet de radice trigesimi oriatur, minime arbitror tricesimo comparandum.*

Sexagenarius. Prudentius l. ii adversus Symmachum:

Sunt et virginibus pulcherrima præmia nostris.

Et mox :

Ilic decies seni rediguntur in horrea-fructus.

Cogitatio. Ita omnes fere libri veteres. Duo tamen habent collectatio. In Veronensi scriptum primo fuit collectatio, sed supra linearum scriptum est cogitatio.

XXII.—Non nubunt. Codex Fuxensis, non nubent neque nubentur. Seguierianus et unus alius vetus non nubuntur tantum. Nubendi vocabulum sepe reperitur in obscenis, ut post Lipsiis annotavit vir doctissimus Joannes Seldensis lib. v, cap. 4 de jure naturali et gentium, et nos quoque alibi monuimus. Et ita videatur etiam sensisse Servius grammaticus in secundum Aeneidos: *Innupta, qua nunquam nubit. Nam virgo potest et nubere. Tertullianus lib. iv, adversus Marcionem: Manente matrimonio nubere adulterium est. Idem in Apologetico agens de Incarnatione Christi ait Dei Filium nullam de impudicitia habere matrem, etiam quam videbatur habere non impuserat. Ubi manifestum est vocem nupserat positam e-se pro coitione mulieris eum viro. Alioqui falsum esset quod ait Tertullianus, cum certum sit Mariam matrem Christi ductam fuisse a Josepho, nupiam fuisse Josepho, uxorem ejus fuisse, et propterea Christum existimatum filium fabri, quia filius ejus mulieris erat que fabri uxor erat, quia filius est quem nuptiae demonstrant. Hinc in scholiis sancti Cyrilli de Incarnatione Domini cap. 25 legitur: Natus est enim ex virginе, et solum habet matrem*

innuptam, id est virginem, quæ non congressa erat cum marito. Nam et Rufinus lib. i, cap. 6 Hist. eccl., innuptam dixit pro virginem. Pro quo Hieronymus in initio libri adversus Helvidium dixit Mariam fuisse matrem antequam nuptam, quia nimis nimis conceperat ex Spiritu sancto antequam ex sponsa fieret uxor Josephi. Et sanctus Ambrosius in Epistola de Bonoso episcopo accusato in synodo Capuensi quod diceret Mariam virginem habulisse plures liberos: Neque enim elegisset Dominus Jesus nasci per virginem, si eam judicasset tam incontinentem fore ut illud genitale dominici corporis, illam autem regis aeterni concubitus humani semine coinquiasset. Ceterum, ut illo quoque obiter dicam, Rigaltius arbitratus est hunc locum ex Apologetico Tertulliani sic scribendum esse ut dicatur Christum nullam de pudicitia habere matrem, quia videbat Latinum Latinum et Pamelium ita legisse in quibusdam velutinis exemplaribus. Ego contra puto retinendam esse lectionem vulgatam, quæ vetustissimorum et optimorum eodium auctoritate nititur, ut sensus sit Christi matrem nullam impudicitia labet, non quidem obscenæ attractationis injuriam, ut Rufini verbis utar, passam esse, quippe quæ nunquam cum marito exerceretur conjugale commercium, sive, ut loquar cum Laetantio, nunquam per voluptatis illecebros copulata est cum marito. Vide Erasmi annotationes in hunc locum Matthei.

Jam vos esse coepistis. Hieronymus in expositione psalmi xliv, ad Principium: Sexus devoratur a virginē. Christum portat in pectore. Jam possidet quod futura est. Idem in Epistola ad Eustochium de Custodia virginitatis: Gaudie soror, gaudie filia, gaudie mihi virgo, quia quod aliae simulanti vere esse coepisti.

Gratiam. Ille lectionem præferunt omnes fere libri veteres et veteres editiones. Manutius maluit gloriam. Ille accepunt posteriores editiones. Ego tot veterum exemplarum et editionum contra scribentium auctoritatem contempnere non audeo. Si quis tamen mavult gloriam, iudicio suo fruatur.

Castæ perseverantis et virginē. Hieronymus in Epistola ad Eustochium de Custodia virginitatis: Et quia maritorum expertæ sunt dominatum, castæ vocantur et nonne. Quid sint nonne quere in glossario Latino Gangii.

ROSOTT®

XXXIII. Prima sententia cresecere et generare praecepit, secunda continentiam suasit. Cum adhuc rudis mundus et inanis est^a, copiam^b fœunditate generantes propagantur, et crescimus ad humani generis augmentum: cum jam resertus est orbis et mundus impletus, qui capere continentiam possunt, spadonum more viventes, eastrantur ad regnum. Nec hoc jubet Dominus, sed hortatur; nec jugum necessitatis imponit, quando maneat voluntatis arbitrium liberum. Sed cum habitationes multas apud Patrem suum dicat (*Joan. xiv, 2*), melioris habitaculi hospitia demonstrat. Habitacula ista meliora vos petitis, carnis desideria castrantes, majoris gratiae præmium in ecclesiis obtinetis. Omnes quidem qui ad divinum lavaerum Baptismi sanctificatione pervenient, hominem illuc veterem gratia lavaeri salutaris exponunt, et innovati Spiritu sancto, a sordibus contagionis antiquæ iterata nativitate purgantur. Sed nativitatis iteratæ vobis major sanctitas et veritas competit, quibus desideria jam carnis et corporis nulla sunt. Sola in vobis quæ sunt virtutis et spiritus ad gloriam remanserunt^c. Apostoli vox est, quem Dominus vas electionis suæ dixit, quem ad promenda^d mandata cœlestia Deus

LECTIONES VARIANTES.

^a Easset Oxon. ex omnibus mss. Est Impr.^b Copiosa Ar. Copia fœundatis Bod. 1, 2. Ver. Voss. 1.^c Ad gloriam deest in Ar. MR.^d Promerenda MR.^e Secundus de cœlo Thu. Foss. Corb.

STEPH. BALUZII NOTÆ.

XXXIII. — *Habitationes. Codex Fuxensis mansiones.* Quod fortasse melius est. Nam in capite xiv, Evangelii secundum Joannem, ad quod istie respicit Cyprianus, legitur in editione vulgata: *In domo patris mei mansiones multæ sunt.* Sed heic meminisse oportet Cyprianum alia versione usum esse quam ea qua nos utimur.

Ad divinum lavacrum. Ita posui sicutus fidem unius libri mei veteris. Atque ea lectio mihi videtur optimæ. Nam alia est adiudicium intricata, quæ ita habeat: *Onnes quidem qui ad divinum munus et patrium Baptismi sanctificatione pervenient.* Quid^{os} enim heic facit vox patrium? Et tamen illa habetur in codice Segniariano et in sex aliis. Alii septem et veteres editiones præferunt *patrimonium, Beccensis patriam.* Sed nullum horum vocabulorum congruit huic loco, mea quidem sententia. Si quis tamen horum alterutrum retinere voluerit, non repugno.

Quomodo portavimus. Refert hanc postremam libri istius partem sanctus Augustinus lib. iv de *Doctrina christiana* cap. 24.

XXIV.—*Minores notu præbete.* Post ista Pamelius, cui D præverat editio qua: dicitur Gravii, adjectit ex codice Affligenensi et ex Colonensi, *majoribus ministerium;* idque optime quadrare ait. Ego non disputo an optime quadret. Illud tantum aio, me ideo expunxisse haec duo vocabula, quia illa non inveni in antiquis editioni-

A misit: *Primus homo, inquit, de terræ limo, secundus homo de cœlo^e.* Qualis ille de limo, tales et qui de limo; et qualis cœlestis, tales et cœlestes. Quomodo portavimus imaginem ejus qui de limo est, portemus et imaginem ejus qui de cœlo est (1 Cor. xv, 47-49) Ille imaginem virginitas portat, portat integritas,¹⁶¹ sanctitas portat et veritas; portant disciplinæ Dei memoræ, justitiam cum religione retinentes, stabiles in fide, humiles in timore, ad omnem tolerantiam fortis, ad sustinendam injuriam mitis, ad faciendam misericordiam facile, fraterna pace unanimes atque concordes.

XXIV. Quæ vos singula, o bonæ virgines, obserbare, diligere, implere debetis; quæ Deo et Christo vacantes, ad Dominum, cui vos dicastis, et majore et meliore parte præceditis. Provectæ annis, junioribus facite magisterium: minores natu, præbete comparibus incitamentum. Hortamentis vos mutuis excitate, æmulis de virtute documentis ad gloriam provocate. Durate fortiter, spiritualiter pergitte, pervenite feliciter. Tantum mementote tunc nostri, cum incipiet in vobis virginitas honorari.

bus, neque in illo eorum veterum exemplarium quibus usus sunt, id est viginti septem.

Virginitas honorari. Id est, cum in vobis Dominus martyrum cœperit honorare, ut scriptum est in libro de *Laude martyrii*, pag. 352, quando ignes aut crues, ut ait in hoc ipso libro de *Habitu virginum*, pag. 178, sanetus Martyr, aut ferrum vel bestias patiemini ut coronam martyrii accipiatis. Prudentius in Carmine de *sанctо Fructuoso* episcopo Tarraconeusi: *Carecer chresticolis gradus corona est.* Hieronymus in *Quæstione xi ad Iudebiam: Triumphus Dei est passio martyrum et pro Christi nomine crux effusio et inter tormenta latitia.* Virginitas igitur incipit honorari cum virgo christiana incepit pati pro nomine Christi. Cyprianus in libro de *Unitate Ecclesiæ*, pag. 201: *Confessio exordium gloriae est, non meritum jam coronæ, nec perficit laudem, sed initiat dignitatem, et Epist. LXXVII, ad Martyres, pag. 459: Fustibus caspi prius graviter et afflicti per ejusmodi penas iniiciasti confessionis vestræ gloriosa primordia.* Inde illa querela Secunda virginis et martyris, quæ cum videret Rulinam sororem suam flagellari, clamavit ad judicem: *Cur sororem meam gloriæ officis, me vero ejus glorie non pateris esse participem?* Celerius in Epistola ad *Lucianum*, pag. 29: *Sic coronet te cuius non men confessus es.*

LIBER DE LAPSI.

ARGUMENTUM. — *Policitus erat frequenter Cyprianus, ubi primum pax Ecclesiæ redditæ foret, se cer-*

tius quid scripturum de ratione lapsorum: hoc igitur libro promissis satisfacit. Et in primis, ob oculos

STEPH. BALUZII NOTÆ.

DE LAPSI. — Libri istios, ut ab aliis jam observatum est, mentionem facit ipse Cyprianus Epist. li pag. 66, et Pontius diaconus in vita ejus, tum etiam

sanctus Augustinus et sanctus Fulgentius in locis infra-notatis. Addunt aliqui Eusebium Cesariensem, sed falso. Decepit eos indiligentia. Cum enim Rus-